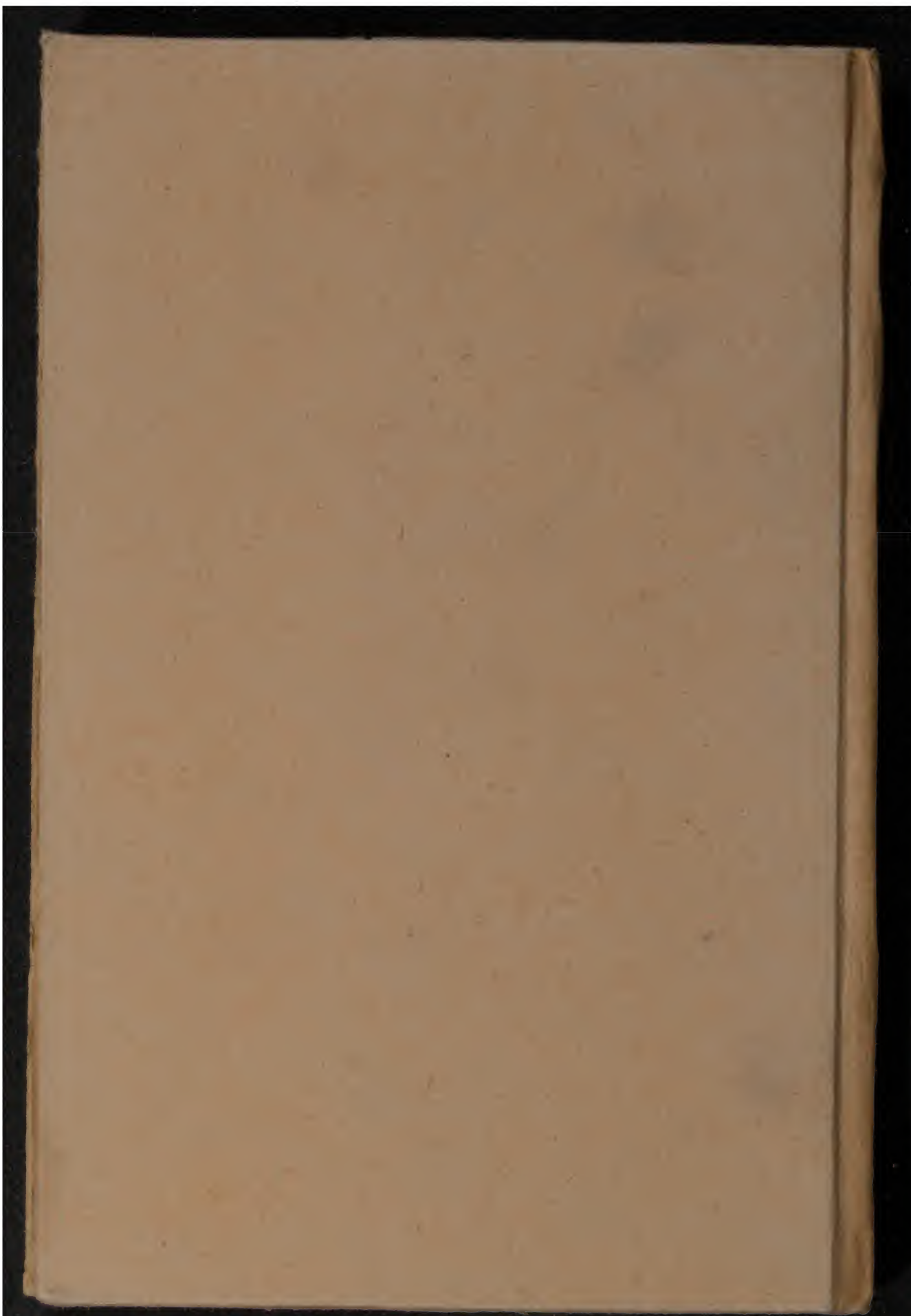

448
H 76

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 76

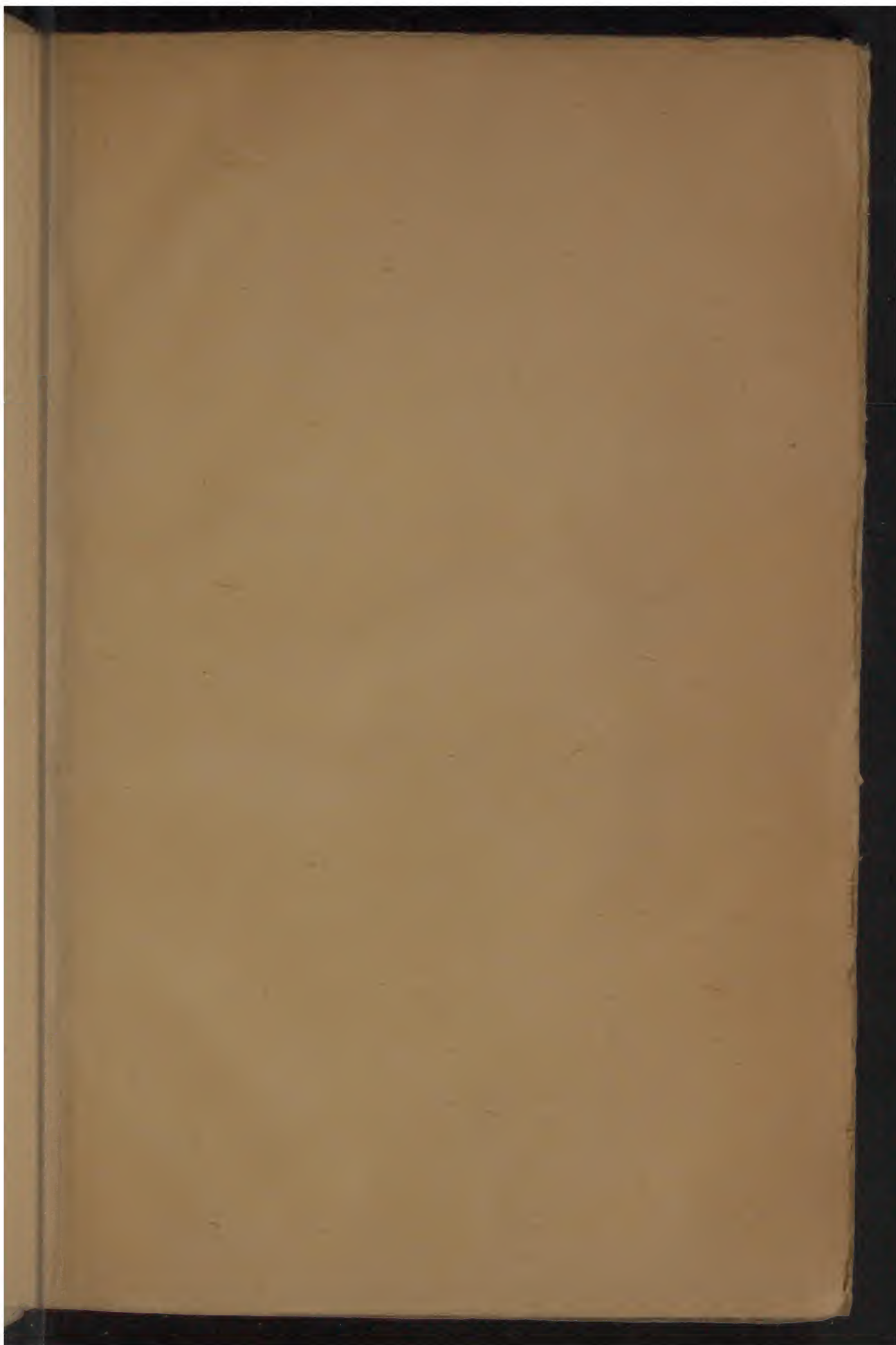
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 76

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 76

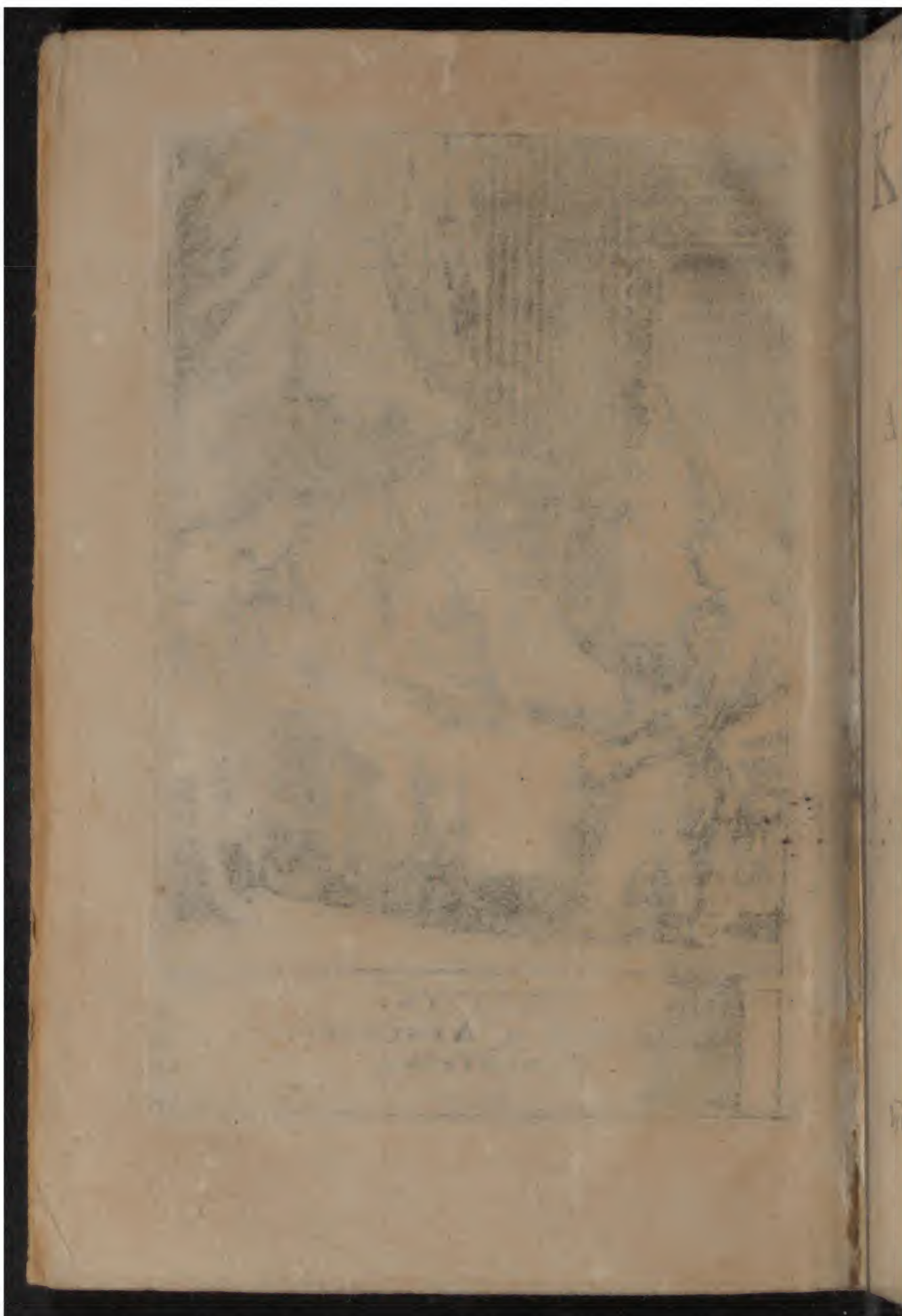

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 76

KRISPYN,
BARON en AFSLAGER,
KLUCHTSPÉL.

504. h. 3
KRISPYN,

B A R O N,

E N

A F S L A G E R.

K L U C H T S P E L.

Door

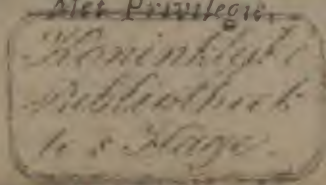
H. BENJAMIN.

t^e A M S T E R D A M,

By d'Erfgenamen van J. Lescailje, op de Middeldam, naast de Vischpoort, 1694.

Met Privilegie.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 76

Copie van de Privilegie.

DE Staten van Holland ende Westvriesland docht te weten. Alzo Ons vertoond is by de tegenwoordige Regenten van de Schoonburg tot Amsterdam, Dat zy Supplianten zedert eenige Jaren herwaarts met hunne goede vrinden hadden gemaakt en ten Tooneele gevoerd verscheiden Werken, zo van Treurspeelen, Blyspeelen als Klugten, welke zy lieden nu geerne met den deuk gemeen wilden maken: doch gemerkt dat deze Werken door het nadrukken van anderen, veel van hun luister, zo in Taal als Spelkonst zouden komen te verliezen, en alzo zy Supplianten hen berooft zouden zien van hun byzondere oogwit om de Nederduitschen Taal en de Digtkonst voort te zetten, zo vonden zy hen genoodzaakt, om daar inne te voorzien, ende hen te keeren tot Ons, onderdanig verzoekende, dat Wy omme redenen voorsz. de Supplianten geliefden te verleenen Oktroy ofte Privilegie, omme alle hunne Werken reeds gemaakt, en de noch in't licht te brengen, den tyd van vyftien Jaaren alleen te mogen drukken en verkoopen of doen drukken en verkoopen, met verbod van alle anderen op zeekeren hooge peene daar toe by Ons te stellen, ende voorts in communi forma. Zo is't dat Wy de Zake en't Verzoek voorsz. overgemerkt hebbende, ende genegen wezende ter bede van de Supplianten, uit Onze regte wetenschap, Souveraine magt ende autoriteyt dezelve Supplianten gekonzenteert, geaccordeert ende geodtroijeert hebben, konzenteeren, accordeeren ende odtroijeeren mitsdezen, dat zy gedurende den tyd van vyftien eerst achter een komende Jaaren de voorsz. Werken die reeds gedrukt zyn, en die van tyd tot tyd door haar gemaakt ende in't licht gebragt zullen werden, binnen den voorsz. Onzen Lande alleen zullen mogen drukken, doen drukken, uitgeven en verkoopen. Verbiedende daarom allen ende eenen ygelyken dezelve Werken naar te drukken, ofte elders nagedrukt binnen den zelve Onzen Landen te brengen, uit te geven ofte te verkoopen, op de verbeute van alle de nagedrukte, ingebragte ofte verkogte Exemplaaren, ende een boete van drie honderd guldens daar en boven te verbeuren, te applliceeren een derde part voor den Officier die de calangie doen zal, een derde part voor den Armen ter Plaatze daar het cazus voorvallen zal, ende het resteerende derde part voor den Supplianten. Alles in dien verstande, dat wy de Supplianten met dezen Onzen Odtroije alleen willen gratificeren, tot het verhoede van haare schaade door het nadrukken van de voorsz. Werken, daar door in geenige deelen verstaan, den inhoud van dien te authorizeeren ofte te avouceren, ende veel min de zelve onder Onze protektie ende bescherminge, eenig meerder kredit, aanzien ofte reputatie te geven, nemaar de Supplianten in kas daar in yets onbehoorlyk zoude mogen insneeren, alle het zelve tot haaren laste zullen gehouden wezen te verantwoorden; tot dien einde wel expresselyk begeerende, dat by aldien zy dezen Onzen Oktroije voor de zelve Werken zullen willen stellen daar van geene geabbrevieerde ofte gecontraheerde mentie zullen mogen maaken, nemaar gehouden zullen wezen het zelve Oktroy in't geheel ende zonder eenige Omiffie daar voor te drukken ofte

te doen drukken, ende dat zy gehouden zullen zyn een exemplaar van alle de voorsz. Werken, gebonden ende wel geconditioneert te brengen in de Bibliotheecq van Onze Universiteit tot Leiden, ende daar van behoorlyk te doen blyken. Alles op poene van het effekt van dien te verliezen. Ende ten einde de Supplianten dezen Onzen Conzent en Octroije moogen genieten als naar behooren: Lasten wy allen ende eenen ygelyken die't aangaan mag, dat zy de Supplianten van den inhoud van dezen doen, laaten en gedogen, rustelyk en volkomentlyk genieten, en cesseren alle beletten ter contratie. Gedaan in den Haag onder Onzen grooten Zegele hier aan doen hangen den xix Septembet in't Jaar onzes Heeren en Zaligmakers duizend zeshonderd vier en tachtig.

G. FAGEL.

Ter Ordonnantie van de Staaten

SIMON van BEAUMONT.

De tegenwoordige Regenten van de *Schaumburg*, hebben het recht der bovenstaande Privilegie, voor dit *Kluchtspel* vergund aan de Erfgenaamen van *Jacob Lescaillje*.

VERTOONERS.

VROUW ZONDER ARG.

EVERARD, Zoon van *Vrouw Zonder Arg.*

LUCIA, Minnaares van *Everard*, in mans klederen.

SIBIL, kamenier

ZONDER GEEST, knecht } van *Vrouw Zonder Arg.*

GOEJE TROUW, Notaris.

KRISPYN,

LEENDERT, } knechten van *Everard.*

BLOEMERT,

Het Tooneel is in den Haag, in het huis van
Vrouw Zonder Arg.

KRIS.

K R I S P Y N,

B A R O N,

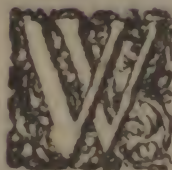
en

A F S L A G E R.

E E R S T E T O O N E E L.

K R I S P Y N, L E E N D E R T.

K R I S P Y N.

El, Monsieur Leendert, waar drommel komje
van daan? je hebt hier niet te doen.

L E E N D E R T.

Je zegt me niet de helft van de zaaken.

K R I S P Y N.

Brus hier van daan, ras weg, wilje spoên?
En ga me verwachten ter plaats by ons versprooken.

L E E N D E R T.

Maar die karos ...

K R I S P Y N.

Onnodig veel woorden den hals gebrooken;
Ze is klaar.

L E E N D E R T.

Zal ik'er niet aangaan, 't is immers in
myn weg?

K R I S P Y N.

Neen.

L E E N D E R T.

Maar myn kap, en myn fontangies?

K R I S P Y N.

Alles is t' huis klaar, als ik zeg:
Loop aan de galg, wacht je langer, en laat my met vreden.

A 4

L E E N -

LEENDERT.

Lukt het niet wel, Heer Everard, zal op my kyven, en met reden.

KRISPYN.

Ik beloofje, dat alles wel gaan zal; brus maar voort. Je moet Bloemert by jou nemen.

LEENDERT.

Dat zal ik doen. Vaar wel, Krispyn.

KRISPYN.

Hoor noch een woord.

Weest zo gek niet, datje jou baard vergeet te laten afscheeren.

LEENDERT.

Wel, je zegt zo wat, ik bedankje voor de raad, dieje me kwaamt te leeren.

Ik zou't waaragtig vergeeten hebben. Nou, ik gaje t'huis wachten. Daar's myn Heer.

T W E E D E T O O N E E L.

EVERARD, KRISPYN.

EVERARD.

WEl, gaan onze zaaken al in arbeid, benje al in de weer? Zal Lucia noch langer in de mans kleederen moeten blijven?

KRISPYN.

Al zachtjes, myn Heer; 't werk niet te schielyk voort te dryven.

Patientie is een kruid, dat ons hier dienstig is.

EVERARD.

Maar, hoe tierannig, en wreed Heeft myn moeder een huwelyk geweigerd, daar ze noch van de naam, noch familie weet Dier schoonheid, die ik bemin.

KRISPYN.

Maar met wat edelmoedigheid hebt gy weêr voorgenomen

Haar te bedriegen?

EVE-

BARON, en AFSLAGER.

9

EVERARD.

Wat heeftze my zo onbezuift op te koomen?

KRISPYN.

Hoor, myn Heer; zy wil in spyt van vrouw natuur Jong
zyn, en als jy trouwd
Zouze grootmoeder worden; en de tytel van grootmoeder
maakt een wyf, dat jong wil wezen, als de duivel zo oud.

EVERARD.

Zy zal nochtans wel moeten

KRISPYN.

Moeten toestaan, wil je zeggen?
Vast! jy bent geen man om in je Jeugd zonder vrouw te
bed te leggen.

Byzonder houje veel van erfgenaamen te zien. Ik ken je.

EVERARD.

Maar, Krispyn,
Van daag moet de zaak voortgang hebben.

KRISPYN.

Ik moet eerst pertinent bericht zyn
Van de amourettes van mevrouw je moeder met ons ge-
waande Graafje?

EVERARD.

Myn leeven,
Zag ik nooit iemand doller van liefde. Lucia is ook heel
Charmant, en bedreeven
In manskleederen.

KRISPYN.

Zy heeft 'er ook vermaak in. En ik twyfel, of
zy zo graag,
Haar rol wel zal zoeken te eindigen, gelyk jy wenscht
van daag.

EVERARD.

Och! 't verdrijet me te lang.

KRISPYN.

Je bent wat te heet gebakerd, met zinnen.
Weet je moeder, dat ik in jou dienst ben?

EVERARD.

Neen ze; wat nooit komje hier binnen,
Of

Of wy weeten, dat zy uit is.

KRISPYN.

't Is wel een wonderlyke figuur van een moeder ; maar

Haar doorluchtige tegenstryd tot uw huw'lyk verdiend dat men haar

Een klein bedrog op de mouw speld.

EVERARD.

Heeft Leendert verstands genoeg?

KRISPYN.

in alle deelen,

Hy's myn leerling. Je zult hem natuurlyk de rol van de valsche gravin zien speelen.

Zyt gerust. Maar, is Sibil wel in je interest?

EVERARD.

Ongemeen.

KRISPYN.

Je moet je van haar trouw wel verzekeren. Nu de Notaris van jou moeder?

EVERARD.

Ook met een.

Ik heb zyn zwaarigheid overwonnen. geld moet'er zyn om hem te beleezen.

KRISPYN.

Die Notaris is zo goed als brood.

EVERARD.

Daar kan 'er geen beter weezen.

Maar hy eifcht twee duizend guldens voor de dienst die hy doen zal.

KRISPYN.

Twee duizend guldens maar ! wel, die Kaerel doet de dingen voor niet. Nou dat geld heb je al.

Jou moeder is zo goed als goud ; al was 'er meer van doen : want wil vertrouwen,

Dat ik dit al voorzien heb ; en myn pratyk is klaar, om 'er de beurs te krouwen.

Maar, zie daar onze Sibil.

DAR.

BARON, en AFSLAGER.

11

DARDE TOONEEL.

EVERARD, SIBIL, KRISPYN.

EVERARD.

Och! myn lieve Sibil, hoe zeer

HEb ik na jou verlangt, heeft myn moeder haar hert u
noch meer ontdekt? is ze genoeg verliefd, om onze
zaaken...

SIBIL.

Verliefd, myn Heer? Och, ze is zo verliefd als een kat;
maar ik weet niet, of je zonder laaken,
Dat is, met een goede konfciency, jou moeder wel durft
teengaan in die ftaar, daar zy in is?

KRISPYN.

Wat, konfciency? fchyt konfciency! zal een moeder dan
meenen voor wis,

Om datze Voogdeffe van al't goed is, recht te hebben haar
zoont te kwellen, en dol te maaken?

Zal zy de magt hebben, om een eerlyk huuwlyk te doen
ftaaken?

Hoë! zy zal hem niet een duit op rekening van zyn erffenis
willen geeven? en ik

Die profeffie maak van alle onrecht te wreeken, zou dat
ftaan aanzien goed fchik?

Seldrement, neen! Ik zal myn reputatie mainteneeren.
En die goede vrouw zal door my, ik verzekeer't u, de men-
fchen kennen leeren.

SIBIL.

Ik kan my niet verwonderen, hoe zy zo weinig kennis van
menfchen heeft.

Want, alhoewel Juffrouw Lucia wonder wel de houding
heeft, gelyk 't manvolk leeft,

Daar is echter onderscheid, in't vrouwen of mannen maak-
zel, te vinden zonder veel te ftudeeren.

KRISPYN.

Ja, onze Sibil is uitgeftrueerd in de kunft van het meta-
morphozeeren,

EVE-

EVERARD.

Maar, Sibil, maak niet dat myn moeder het minst van de
waarheid uit u verstaar.

SIBIL.

Neen, neen ; ik weet , dat ik zwygen moet. Maar haastje
wat ; en laat

Mevrouw Zonder Arg geen argernis krygen , of wel onze
Graaf een Gravin mogt weezen.

EVERARD.

Zy heeft gelyk , Krispyn ; 't is tyd om onze klucht te
speelen.

KRISPYN.

Wil niet vreezen.

Ga dan, myn Heer, dat Lucia hier straks koom. Zeg haar dat
De Baron van Wildenburg wil betaald zyn. Ik weet dat
zy straks myn meening var.

Wacht jy my by de Notaris, ik zalje de twe duizend gul-
den brengen, zonder faalen.

Nu zien we haast hoe gunstig de Fortuin jou wil be-
straalen.

EVERARD.

Ik ga dan , en zalje verwachten , en gelukt deze daad
Verwacht van my beiden een belooning , die boven jou
vermoeden gaat.

KRISPYN.

Treffelyk gesproken, myn Heer ; maar aber Giljas, is de
schoonste van allen.

EVERARD.

Neen, dat ik zeg, meen ik, geloof my by myn woord , en
niet te mallen.

Daar Sibil, 't is my leed , dat 'er maar dattig dukaten in
myn beurs zyn, jy kunt

Daar eenige Fontangies voor koopen.

SIBIL.

Myn Heer, die munt

Maakt de gelukkigste voorzegging van de waereld.

KRISPYN.

Myn Heer, zeg, ik wouie vraagen
Vind.

BARON, en AFSLAGER. 13

Vindje die hoed niet wat te smal van rand? men ziet ze nu
overal zo breed draagen.

Je weet ren naasten by . . .

EVERARD.

Ja, ik beloofje van al't myn
Zult gy uw deel hebben. Vaar wel.

VIERDE TOONEEL.

KRISPYN, SIBIL.

KRISPYN.

WEl, zeker, je zult niet slecht daar
gefontangieerd zyn.

SIBIL.

Wat is jou Heer, een beminlyk man!

KRISPYN.

Dat's kenlyk, en kond, met reden.
Heb je'er jou leeven diergelyken wel een op twee voeten
zien treden?

SIBIL.

Ik ben hem altyd geneegen geweest. Dat je wist door wat
kunst ik heb gewrocht,

Zyns moeders hart in dien staat te brengen, waar door onze
list gelukken mogt.

KRISPYN.

Meen je, dat alles wel geschikt is? zou de liefde noch zo
veel op haar oude ziel vermoogen?

SIBIL.

De liefde; Krispyn? zekerlyk. Hoe oud dat ze is, ze
komt als een Jong Loswammes haar minnaar onder-
de oogen.

Endie jong, en lief is, of ten minsten die het schynt te
zyn, liefkooft, en streelt 'er na haar zin;

En zo ze dat niet geloofde, was ze niet haar eigen zelfs
grootste vyandin?

KRISPYN.

Je hebt gelyk, byget!

Si-

SIBIL.

Hy zegt haar, datze jong en schoon is,
en is 'er iets, dat men lichter een vrouw
kan doen gelooven?

KRISPYN.

Maar de spiegels kunnen die haar niet laten zien dat ze
oud, en laelyk is, en na 't hedendaags gebruik lang
verschooven.

SIBIL.

Wat spiegels? 'k wed datze haar tegenwoordig inbeeld, de
mode te weezen aan 't hof,
Oude lui te beminnen om haar gerimpelde tronien hoe
versteeten, en of.

KRISPYN.

't Is waar, dat tegenwoordig in den Haag, die aan de oude
kant de gailjaarden willen speelen...

Maar laten wy op onze zaak letten, en zien wat daar aan
mocht scheelen.

Weet Mevrouw Zonder-arg wel dat de Vader van de
Graaf

Een moei'lyk slag van een kaerel is, onverduldig, steiloo-
rig, en koppig als een braaf?

Dat is 't, dat men haar moet doen gelooven.

SIBIL.

Terwyl ik me wel wist te imagineeren,
Dat jy voor die Vader zoud speelen, heb ik hem voor de
impertinentste des waerelds doen kompareeren.

KRISPYN.

Heel wel. Maar hebje 'er wel doen verstaan, dat die Vader
een dochter heeft,

Die hy zeer bemind, en dat hy haar absoluut uit trouwen
wil, eer hy zyn zoon ten huwelyk geeft?

SIBIL.

Dat's onze geduurige praat.

KRISPYN.

Treffelyk. Maar heeft hy haar wel
doen gelooven.

Dat hy gebrekkig van geld is.

Si.

BARON, en AFSLAGER. 15

SIBIL.

Ja. Maar ze is als de droes zo gierig. Je klopt daar voor een dooven.

KRISPYN.

Dat 's niemendal; ze is verliefd: dat 's genoeg: pas maar op jou hoeden te zyn.

SIBIL.

Daar komt Mevrouw. Het zou goed weezen, dat ze jou niet zag. Vertrek, Krispyn.

KRISPYN.

't Raakt niet, ik zal 'er voor eerst een aardige boodschap voordraagen.

VYFDE TOONEEL.

VROUW ZONDER ARG, SIBIL, KRISPYN.

VROUW ZONDER ARG.

O Ch! myn lieve Sibil, ik sterf van verdriet.

SIBIL.

Wat nieuws is 'er, Mevrouw, wat maakt je zo verflagen?

VROUW ZONDER ARG.

Ik kan 't niet meer harden! ik ben wanhoopig! maar wat voor een kaerel is dat?

SIBIL.

't Is... Mevrouw...

VROUW ZONDER ARG.

Wel, wie is 't? wie wouje spreken, myn Vriend, zoekje hier wat?

KRISPYN.

't Is myn Meestresse, Mevrouw, die my hier zend.

VROUW ZONDER ARG.

Wie, zegt gy, doet u hier koomen;

KRISPYN.

De Gravin van Proppestein, om aan myn Heer de Graaf dit briefje te behandigen, maar ik heb hem niet vernoomen.

VROUW ZONDER ARG.

Een briefje aan de Graaf?

KRIS-

Ja, Mevrouw; maar ik ga myn antwoord weder
om brengen terstond,
Dat hy hier niet was; doch dat ik de eer had zyn groot-
moeder te groeten, die ik hier vond.

Z E S D E T O O N E E L.

V R O U W Z O N D E R A R G , S I B I L.

V R O U W Z O N D E R A R G.

HOe? ik grootmoeder! grootmoeder! ik! ik zou zyn
grootmoeder weezen?

Wat impertinente vent is dat! kunje in my de minste te-
kens van grootmoeder leezen?

Ik! ik grootmoeder! 'k word dol.

S I B I L.

Dat 's een breet van een kaetel, die jou
Voor een grootmoeder durft uitschelden, daar je niet een
hair ouder bent, als ik Mevrouw.

't Is Crimen Laesæ Majestatis. Men hoort hem te branden.

V R O U W Z O N D E R A R G.

't Looptme alles tegen
Vandaag. 'K word desperaat.

S I B I L.

Mevrouw, wat maaktje meer verleege?

V R O U W Z O N D E R A R G.

Ik heb daar in 't Voorhout de jonge graaf met myn zoon
in een koets ontmoet.

S I B I L.

Mevrouw, kennen zy malkanderen?

V R O U W Z O N D E R A R G.

Dat is 't, dat my twyfelden doet.
Everard zal verstaen hebben, dat wy elkâar beminnen.
Duizend zotte dingen zal hy de Graaf van my in het
oor blaazen.

S I B I L.

Hy heeft te veel respect voor u.

V R O U W

BARON, en AFSLAGER. 17

Hy, voor my? 't is een klein Steilloortje; myn huwelyk doet hem raazen.

SIBIL.

Wat Gekje is dat.

VROUW ZONDER ARG.

Hy draagt een bruine pruik, en zegt over al, dat hy vyfendertig jaaren heeft, op dat ieder my voor ouder, als ik ben, aanzien zal.

SIBIL.

Dat Kwaadaardje! ik geloof niet, dat hy noch twintig jaaren mag tellen.

VROUW ZONDER ARG.

Zekerlyk, niet. Ik was noch zo jong, zo jong, dat het te verwonderen is, toen ik hem kwam toetellen.

SIBIL.

Wat een ondankbaarheid! u niet eens te vergelden de moeite dieje om hem deed.

VROUW ZONDER ARG.

Ik zal my wel wreken; daarom haalt ik my om Gravin te werden, in spyt van zyn leed.

SIBIL.

Die straf is wonderlyk.

VROUW ZONDER ARG.

Maar de Graaf is jong, en schoon, Sibil, en dit maakt me wat drukkig:

Want hedendaagsch zyn schoone mannen by vrouwen zeer gelukkig.

SIBIL.

Zo veel te gelukkiger wordje, Mevrouw, dat de Graaf u een offerhanden doet.

Van al de vrouwen die ooit genegenheid voor hem hebben gevoed.

VROUW ZONDER ARG.

Dat's waar, Sibil: maar hy zou middelerwyl een offerhand kunnen pleegen

Aan anderen, dien hy my schuldig was van rechtswegen.

B

SIBIL.

SIBIL.

Zeker, Mevrouw, vreesst dat van deze Graaf niet.
Ik laat me branden, zo hy bekwaam is u ontrouw te zyn.

VROUW ZONDER ARG.

Je ziet

Immers, datze in myn huis hem bodens, en brieven
bestellen.

SIBIL.

Dat is zyn schuld niet.

VROUW ZONDER ARG.

My zal in't kort iemand veel van zyne parti-
kuliere zaaken vertellen.

SIBIL.

Hoe dat, Mevrouw?

VROUW ZONDER ARG.

Daar is een looze vrouw onder de men-
schen, die heeft my beloofd

De Graaf te verspieden.

SIBIL.

Hoe, Mevrouw, ik denk niet datje geloofd..
Maar daar is Zonder Geest, uw knecht.

ZEVENDE TOONEEL.

VROUW ZONDER ARG, SIBIL, ZONDER GEEST.

ZONDER GEEST

Mevrouw, daar is die dikke vrouw, Me-
vrouw, van gisteren om je te spreken.
Mevrouw; zy wou je wat zeggen, Mevrouw.

VROUW ZONDER ARG.

Een heel goed teken.

Zy zal my wat nieuws van de Graaf zeggen; hou hem
op, of hy hier kwam, tot ik weêr kom.

SIBIL.

'T is wel, Mevrouw.

ACHT-

BARON, en AFSLAGER. 19

ACHTSTE TOONEEL.

SIBIL, *alleen.*

W At wil dit zeggen? Monsieur Krispyn zie wel om,
Bedriegje niet, Mevrouw zonder Arg word achterdochtig, en zal licht bespeuren,
Dat haar mooglyk van myn Heer de Graaf dat goed, datze wenscht, niet zal gebeuren.
Maar, daar komt onzen held.

NEGEND E TOONEEL.

LUCIA *in Mans Klederen*, SIBIL.

LUCIA *in het uitkomen,*

N Een, neen, neen, myn vriend, zeg aan uw Meestresse vry, dat
Het niet geschieden kan; ik heb wat anders te doen,
'k heb wat anders te doen; hebje 't gevat?
Ga, doemy de vriendschap, en brus weer heene.

SIBIL.

Myn Heer de Graaf, gy zyt wel tierannig.

Zoo wreed tegens de Dames te zyn, en aan zyn eige geluk zo weerspannig.

LUCIA.

Och! wat is 't een verdrietig ambagt een schoon Man, te weezen; en ik ben 't maar in schyn.
Ik heb niet een oogenblik voor my zelf over. Over al dien ik te zyn.

Dan by vrouwen van Raadsheers, van Advocaten, van Ontfangers, Generaals: dan by Vrouwen.

Van kwaliteit, van burgers; ieder een, ieder een zoekt my op te houwen.

'K weet niet waar ik me wenden zal? een ryke burgersvrouw volgme over al; en

Waar ik ga, ik vind gestaag minnebeliefjes, en bodens;

B 2

113

't is of ik een man met zes lyven ben.

SIBIL.

Wel, ik beklaag die arme vrouwen, datze haar zo kwalijk adresseren.

Is het moogelyk dat uw koelheid haar niet doet zien wat'er schuilt onder uw kleeren.

Ik ben verwonderd, datze zo zot zyn? en u niet kunnen kennen voor een Vrouw.

LUCIA.

Wat zouden ze, byget! daar is niemand van haar alleen die dat raaden zou.

Ik kwam zedert dry maanden uit Vriesland; en nogit kwam ik te verkeeren

By eenige menschen, din altyd in manne kleeren.

Ik speel zo wel de jongman, dat de loolte der menschen niet kan (man.

Onderscheiden, of ik in waarheid, of schyn ben een

SIBIL.

Wat de houding van onze jonge vryers aangaat, ik moet bekennen,

Gy hebt het air daar van natuurlyk, als kwaamtge u daar in van jongs af te gewennen.

LUCIA.

(alleen.

Ik doe haar alles na, ik ben maar behaagelyk voor my

Ik heb weinig respekt voor iemand; een duiveltje te noemen kan ik ongemeen

By vrouwen van aanzien. Het schoonste Juffertje des werelds durf ik reprocheeren.

Insolent ben ik by Raadsheeren, en Advokaaten; zeer beleefd by luiden, dieden degen hanteeren.

Ik heb een air om snuif tabak te handelen, incomparabel, enfin, Sibil,

Ik was de volmaakte Jongman kon ik maar zuipen: dit maakt tusschen ons het grootste verschil.

SIBIL.

Dat's waar; maar wat helpt dit alles? de Vrouw Zonder Arg begint licht te doorgronden

Datze die perzoon in je mist die ze meende te hebben gevonden. Hoe

BARON, en AFSLAGER. 21

LUCIA.

Hoe dat?

SIBIL.

Zy heeft je doen verspieden, en haar word alles verteld.

LUCIA.

Ha! ha! ik weet het, en haar verspieder is door ons daar toegesteld.

Volgens order van Krispyn geschied dit alles: enal wat ze tracht te onderzoeken, (doeken.

Strekt tot haar eigen verwarring, en om haar meerder te

SIBIL.

Dat's schoon uitgevonden! a propos, zy heeft je gezien met Heer Everard in het voorhout.

LUCIA.

Dat willen wy zo hebben.

SIBIL.

Dat is, op dat je haast een einde van uw zaak zien zoud.

LUCIA.

Ik aanschouw dieniet zonder vrees, en het had my wel meer kunnen behaagen,

Dat wy ons, zonder dat bedrog te pleegen, gelukkig zagen.

SIBIL.

Dat goede te denken is zo veel of je het had gedaan.

LUCIA.

Komt Krispyn haast?

SIBIL.

Je bent immers afgericht, denk ik op alles het geenje moet bestaan?

LUCIA.

Ik weet myn rol van buiten.

SIBIL.

Denk nu maar, om die wel te speelen.

Daar hoor ik Mevrouw Zonder Arg.

LUCIA.

Hoe. is zy r'huis? dat hadje my moeten mededeelen

Zo ze ons gehoord heeft?

B 3

Si-

SIBIL.

Wat zou ze ons hooren? de kamer is groot,
engeloof,

Datze niet het grootste begrip heeft; en boven dat is zy
meest doof.

Maar best is 't, dat je jou wat verbergt, om volkomen te
hooren,

Of ze iets verstaan heeft. ras, daar is zy; zy komt my niet
vrolyk te vooren.

T I E N D E T O O N E E L.

VROUW ZONDER ARG, SIBIL.

VROUW ZONDER ARG.

W El, Sibil, is hy noch niet gekoomen?
SIBIL.

Neen, Mevrouw.

VROUW ZONDER ARG.

Die ondankbaare! heeft hy

Niemand gezonden?

SIBIL.

Ook niet.

VROUW ZONDER ARG.

Och! Monsterdiertje van ondank-
baarheid, zult gy

My zo doen wachten?

SIBIL.

Maar, Mevrouw hoe ben je zo te onvrede?

VROUW ZONDER ARG.

Gy weet hoe onze zaken staan, en dat het maar aan my is
om met hem in het huwelyk te treden?

SIBIL.

Ja, Mevrouw.

VROUW ZONDER ARG.

En met een douzyn andere vrouwen is dat Guit-
je in die zelve staat.

SIBIL.

Sellement! met een douzyn andere vrouwen?

VROUW

BARON, en AFSLAGER. 23

VROUW ZONDER ARG.

Ja! en onder andere is de praat,
Dat hy met een oude Graavin al vry ver is versprooken.

SIBIL.

Pas datje dan gaauw bent, om jou eigen vuurtje te stooken,
Of hy zal je ontslippen. Hy komt.

VROUW ZONDER ARG.

Och! myn lieve Sibil, hoe veel kwaad
dat hy doet,
Myn toorn verdwynt op zyn aankomst, en ik voel een heele
alteratie in myn bloed.

ELFDE TOONEEL.

VROUW ZONDER ARG, LUCIA, SIBIL.

LUCIA.

Pardonneer my, Mevrouw, ik ben daar deze morgen
zeer verdrietig onderhouden.

VROUW ZONDER ARG.

„Och! ik dacht het wel, myn schelmsche zoon zal my dit
hebben gebrouwen.

LUCIA.

Wat is 'er impertinenter beest, als een oude verliefde gekkin!

SIBIL.

„Een schoon compliment voor haar.

VROUW ZONDER ARG.

Zy zyn u evenwel niet allen even afschuwelyk:
en ik bevin,

Myn Heer, dat zekere Gravin onder and'ren

LUCIA.

Ja, juist net geraaden,
't Was een Gravin, die zottin, wel waard te versmaaden.

SIBIL.

Zy zal de zelve zyn, die u hier deed zoeken.

LUCIA.

Gewisselyk, ik wil 't niet in twy-
fel slaan.

Si-

SIBIL.

Hoe oud datze is, weet ik niet; maar haar knecht ziet alle menschen voor grootmoeders aan.

Vraag het Mevrouw zelf vry, die zal het u ook wel zeggen!

VROUW ZONDER ARG.

„Hou je mond, Sibil, die wisje wasjes, heb jy niet klaarder uit te leggen.

LUCIA.

Die Gravin zal my noch dol maaken. Zy neemt al myn reputatie weg: Mevrouw,

Zy gaat alom vertellen, dat ik op haer verliefd ben, en sta na haar trouw.

VROUW ZONDER ARG.

Al de waereld zeid het ock.

LUCIA.

Hoe! is het gerucht al tot hier geloopt?

SIBIL.

Ja, dat's kopy! men heeft ons al andere zaaken voor waarheid willen verkoopen.

LUCIA.

Wat zaaken, Sibil?

SIBIL.

Men heeft aen Mevrouw doen verstaan,

Dat je baas over de liefde bent, datje met de Juffers railleerd, en datje 'er zo een douzyn na je hand doet gaan.

LUCIA.

(leeven

Ik baas over de liefde? ik ben een martelaar der zelve! myn Wensch ik in uw dienst te slyten! maer ik word gedwongen, ik moet my na het Leger begeeven.

VROUW ZONDER ARG.

Och! na het Leger, wat zegje daar?

LUCIA.

Het geschied alleen.

Om my van die oude heks te ontslaan.

VROUW ZONDER ARG.

Och! myn Heer, vertrek niet, ten zy datje bent te vreên,

Dat ik sterf.

Lu-

BARON en AFSLAGER. 25

LUCIA.

Zeg my dan wat zal ik doen? wat zal ik maaken?

SIBIL.

Selderweken! waar toe zoo lang te lanterfanten! maak een eind van uw zaaken.

Jy bemind malkanderen; een goed huwelyk maakt Mevrouw van alle achterdocht bevryd.

En die malle Gravin mag na nieuw Oostindien loopen, en verhangen haar daar aan een malmoolen uit spyt.

VROUW ZONDER ARG.

Gy beantwoord dat niet, Heer Graaf.

LUCIA.

Ik wilde lieft uw gevoelen deswegeneerst afwachten.

VROUW ZONDER ARG.

Wel, myn lief, my dunkt dat de raad van Sibil niet gantsch is te verachten.

SIBIL.

Niet waar, Mevrouw?

LUCIA.

Goed. Maar dit werk diende heel stil te zyn beleid.

VROUW ZONDER ARG.

Zo is 't. Ik heb een Notaris, die zelfs is de stilzwygendheid.

Sibil, zeg aan Notaris Goeje Trouw, dat ik hem aanstonds wensch te spreken.

SIBIL.

Wel, Mevrouw, „de dingen gaan na wensch, en 't werk is duersteken.

TWAALFDE TOONEEL.

VROUW ZONDER ARG, LUCIA.

VROUW ZONDER ARG.

Maar waarom, myn Graafje lief, myn Engel, dit alles zoo stil besteld?

LUCIA.

Weetje niet, Mevrouw, ik heb u honderdmaal van de humeur van myn Vader verteld. Hoe

Hoe koppig hy is, duizend hindernissen vrees ik. Wie weet of hy myn huwelyk niet zou beletten,
 Hoe voordeelich het was, zo hy myn zufter op een zelfde tyd niet wift uit te zetten.
 Ik ken hem wel, als de drommel, zo flijp staat hy op zyn befluit,
 En dat hy myn trouw niet toe zal staan, word myn zufter niet met eene de bruid.

VROUW ZONDER ARG.

Och! ik bemin u te zeer om niet te gelooven al't geen je komt te zeggen,
 En myn kostelyke Graafje, met my te bedriegen, wat eer zouje daar door inleggen?

D A R T I E N D E T O O N E E L.

VROUW ZONDER ARG, SIBIL, LUCIA.

SIBIL.

MYn Heer, daar is een Baron van Wildenburg, die na je vraagt.

LUCIA.

Wildenburg, zegje? Wildenburg!

SIBIL.

Ja, de Baron van Wildenburg.

LUCIA.

Hoe plaagt
 My die Baron van Wildenburg! moet hy my hier komen flooren?

VROUW ZONDER ARG.

Gy zyt hier meester, myn lief, laat hem binnen komen.

SIBIL.

Nooit kwam my koddiger
 uithangberd te vooren.

LUCIA.

Het is een Dobbelaar, ja een valsche Speelder, ik moet het u bekennen, en ben beducht,
 Dat ik kwestie met hem zal krygen.

VROUW

BARON, en AFSLAGER.

27

VROUW ZONDER ARG.

Hoe, kwellie? neen! hier dient geen gerucht;

ik kan wel denkken wat het is, gy zyt geld aan hem schuldig?

LUCIA.

Ja, Mevrouw, een bagatel van twee honderd guines en het tarden van die betaaling maakt den beest onverduldig.

VROUW ZONDER ARG.

Aan zyn naam kan ik wel hooren, dat het een vleegel moet zyn.

SIBIL.

Daar is hy. Dat's een walbarken bakkes.

VEERTIENDE TOONEEL.

VROUW ZONDER ARG, LUCIA, SIBIL, KRISPYN,
Verkleed als een Baron.

KRISPYN.

SErviceur, Madam, uw dienaar.

LUCIA, *tegens* SIBIL.

„ Sibil, Krispyn

„ Is dronkken. Alles is verlooren!

KRISPYN.

Je moet je niet vreemd houwen,
Kom ik zo wat importuin binnen trêen; ons geslacht deed
zich altyd op die manniër op de eerste intrêe aanschouwen.

De Baronnen van Wildenburg zyn altyd zonder fatzoen geweest.

Hans donder! vind ik je dan eindelyk? wel, goeden dag,
Dronkken beest.

VROUW ZONDER ARG.

My dunkt, myn Heer den Baron heeft den beker van binnen te veel gemeeten.

KRISPYN.

Neen, mevrouw, maar ik heb deze middag wonder smaake-

kelyk gegeeten;

En myn dwinglantsche aard is serieuze visites te geeven,
als ik van de tafel op sta.

LUCIA.

De Heer Baron van Wildenburg neemt zyn tyd of te
vroeg, of tespâ.

KRISPYN.

Ik? neen, byget, myn vriend; 't schynt, om onze reke-
ning effen te maaken,

Dat ikje nooit beter aantreffen kan als in dit huis.

SIBIL, tegens Lucia.

't Gaat wel, hy komt tot de zaaken.

LUCIA.

Hoe? wat wilje daar mede zeggen? het schynt dat gy
mevrouw voor myne trefaurierster aanziet.

KRISPYN.

Met reden: 't zal aan haar maar scheelen, of zy het weezen
wil of niet.

Deze is een schoone gelegenheid, mevrouw, dusdanig een
klein edelman van zo zonderlingen

Goede fatzoen, is wel waardig voor hem in de mat te
springen.

LUCIA.

Hy is dronkken, mevrouw, gelyk je ziet.

SIBIL, tegens Lucia.

„Zyn dronkkenschap heeft een goed begin.

VROUW ZONDER ARG.

Ik bevind hem heel inpertinent in myn zin.

LUCIA.

Ik zal hem uit wandelen zenden, en dwingen te vertrekken.

VROUW ZONDER ARG.

(ken.

Och! lieve hartje, doet dat niet: met die vent is 't geen gek-

KRISPYN.

Wat droes hebje daar voor een kleine konversatie in 't parti-
kulier?

Je spreekt van my, zonder twyfel.

LUCIA.

Kom, kom, die dronkaard moet van hier.

KRIS-

BARON, en AFSLAGER. 19

KRISPYN.

Dat's eerst eenschoonheid! ha, belle! Venus haalt niet by
het bloozen van uw koonen.

LUCIA, *tegens Sibil.* (toonent

Wie dacht, dat hy hem zo wanschikkelyk zou koomen ver-

SIBIL, *tegen Lucia.*

Niemendal, zeg ik je.

KRISPYN.

Ik sta verwonderd over de volmaaktheid
van dit beeld.

VROUW ZONDER ARG.

Hy spreekt te met, met verstand.

KRISPYN.

Jou klein Schelpje, hoe komje aan zulke
schoonheden? ik geloofje ze de gooden
ontsteeld.

En dan die Gravin ook; ze is vetjes niet waar? ze is
vetjes; daar is vat aan, na myn meenen.

LUCIA.

Hy weet niet wat hy zeid.

KRISPYN.

Maar, a propos, van de Gravin, denk
je'er noch mée te vereenen?

Wat, laat de zottin loopen; maar daar zal een goede
plok geld

Moeten weezen, zulje haar weergeeven al't geen zy jou
tevooren heeft geteld.

VROUW ZONDER ARG.

Wat praatje van weergeeven, en vereenen? wilje toch
uitten.

KRISPYN.

Ze zullen zo eenige rekeningerjens samen hebben te
sluiten.

VROUW ZONDER ARG.

Spreek toch wat klaarder, myn Heer.

KRISPYN.

Het zal jou
Zo eenige duizend guldens kosten, om hem uit de hand
van

Van de Gravin te krygen, Mevrouw.

VROUW ZONDER ARG.

Heer Graaf, wat wil dat?

LUCIA.

Mevrouw, ik kan zyn meening niet ekspliceeren

KRISPYN.

Die Jonker is heel diep met haar geengageerd, maar wat
bruft ons haar amourens konverzeeren.

Praaten we eens wat anders. Hoe is't met de twee
honderd guines, die je my schuldig zyt?

Hebje geen schaamte in jou ziel my op te houwen zo
langen ryd. (geeven

Zal Mevrouw my die tellen? of wilje een Wisselbrief

Op de eene of de andere van jou Matressen? he! hoe
duivel wilje langer met my leeven?

VROUW ZONDER ARG.

Op de eene, of de andere van zyne Matressen?

LUCIA.

Hy wil, Mevrouw, kwanfuis,
Koddig weezen. Maar zo ik myn ongeduld verlieze,
dit huis. . . .

KRISPYN.

Dat bruit my niet, ha, kom, haastje wat, ik heb an-
dere dingen te verrichten, die my heftiger kwellen.

Kom, Mevrouw geld, geld, geld.

VROUW ZONDER ARG.

Maar, Heer Baron van Wildenburg, je komtje
als een publike dief aan te stellen.

KRISPYN.

Met je believen, kostje wel wat beleefder spreekken,
Mevrouw, publike dief? ik ben

Immers tot u went; en ik weet niet, dat ik jou huis
voor een Herberg van publike dieven ken.

LUCIA.

Hoor, Baron van Wildenburg je bent in geen staat om
reden te kunnen hooren.

En zo je my vervolgd kwaad te maaken, zo zal ik u
de reden op een ander mannier doen klinken in uwe
ooren.

VROUW

BARON, en AFSLAGER.

31

VROUW ZONDER ARG.

Och! myn kostelyke Graafje, wat wilje beginnen?

KRISPYN.

Ei zie, het Manneken word kwaad.

SIBIL.

Och! ze zullen malkander de keel affnyden, zo men hier op geen andere manniere tuffen gaat.

VROUW ZONDER ARG.

Wat middel is 'er anders als hem het geld te geeven?

LUCIA.

Zou je dat doen, mevrouw? selrement! ik zal eer duizendmaal dit leeven...

SIBIL.

Kiekes kakes! hy vreet jou leevendig op. haal het geld, mevrouw, eer hy 'er legr.

KRISPYN.

Neen, mevrouw, ik wil 't niet van jou ontfangen! ik begeer niet dat men zegge,

Dat ik een dief ben, maar, myn Heer is my twee honderd guines schuldig, en het is billig,

Dat hy my betaale en dat aanstonds: doch op welke wys is my onverschillig.

Ik heb te veel respect voor u, om hier kwestie te maaken, maar myn besluit is positivelyk, dat

Ik hem voor jou deur marzen zal, al was dat het land geen kaerels meer om 'er te dienen had.

VROUW ZONDER ARG.

Wat goddeloozer taal is dat! waar wil dat heenen?

KRISPYN.

Ik lach met alle ding, ja met my zelfs, en wy spreken als wy meenen.

VROUW ZONDER ARG.

Ik zal jou aanstonds het geld haalen, Heer van Wildenburg myn lieve Baron.

LUCIA.

Och! mevrouw, wat schande voor my datje dat deed. zou ik immer de zon...

Si-

SIBIL.

Ja, die zouje haast missen, als je dood waard. Ga maar,
mevrouw, zonder toeven,

VROUW ZONDER ARG.

Kom jy met my, myn Graafje.

SIBIL.

Gajy, maar, mevrouw, zyn vertrek
zal niet behoeven.

Ik zal ze wel scheiden, zo ze vechten willen.

KRISPYN.

Wy vechten! Ik denk niet datje 't meend; wat teën?
Mevrouw zoekt de peis te maaken,

VROUW ZONDER ARG.

gy zyt dan daer mede te vreen?

LUCIA.

Ik onderwerp my uw believen, maar de waereld zou'er an-
ders van waagen.

SIBIL.

Dat's een leeuwenhartje! repje, repje, mevrouw; hy zal
de drommel een schrik aan jaagen.

VYFTIENDE TOONEEL.

LUCIA, SIBIL, KRISPYN.

KRISPYN.

Is ze al weg?

SIBIL.

Ja ze.

KRISPYN.

Wat dunkje, heb ik den dronkaard kunnen
speelen na jou zin?

LUCIA.

Hoe; benje niet dronken? waarom hieldje jou zo? my dunkte
dat ik 'er my noch van ontsleed bevin.

KRISPYN.

Waarom, mevrouw? 't is zo een fantazie, die me onder-
weegen inde harzens is gereezen.

En de stem, ende mannier van een dronke man verandert
geheel zyn gestaltenisse, en weezen.

'k moct

BARON, en AFSLAGER.

33

'k Moet meer als een rol in deze klucht speelen.

LUCIA.

Waar is Everard?

KRISPYN.

By de Notaris Goeje Trouw.

Daarje hem lied. Zy verwachten my met de twee hon-
derd guines.

SIBIL.

Zo dat'er anders niet te doen weezen zou;

KRISPYN.

Och! neen: want in den Haag is de gewoonte geen geld,
geen Notaris, het konsteert klaarlyk.

LUCIA.

Wel, dit begin, Krispyn, sukseedeert waarlyk.

KRISPYN.

De Gravin van Proppeltein verwacht maar dat de Baron
Van Wildenburg uitgaat, om zyn plaats in te neemen. Het
kon

Gebeuren, dat de Vrouw zonder Arg in 't kort veel weg
zal spoeijen.

LUCIA.

Ik vrees datze haar in 't eind met ons werk niet meêr zal
willen bemoeijen.

KRISPYN.

Vrees dat niet, vrees dat niet, ik ken de vrouwen haar
humeur.

Een jonge Juffer zal haar minnaar wel opschieten, denk-
kende ik heb verschiet en keur,

Verzekerd zynde, dat haar schoonheid meer anderen kan
grieven:

Maar een oude verliefde beurd het zelden: my is die kapit-
teilstok denkt ze, en zoekt steeds te believen,

SIBIL.

Dat's eerst een schoon moraal!

KRISPYN.

Waarheid vindje 'er in. Maar denk, op dat alles
ten besten kom....

C

SI-

Denk zelfom jou Rol wel te speelen; daar komt Vrouw
zonder Arg weerom.

Z E S T I E N D E T O O N E E L.

VROUW ZONDER ARG, LUCIA, SIBIL, KRISPYN,

KRISPYN.

IK zeg het je rond uit, die Mevrouw zonder Arg, ja,
ik wil en blyf het zeggen,
Is wonderlyk goedaardig; beter kan ik 'erje tot geen huis-
vrouw toe leggen.

Een braave taly van een vrouwmensch is ze. Jong, wel-
gemaakt, en schoon;

En die in alle dingen, Heer Graaf, doet zien, dat ze ook...

Ei! verschoon

Uw dienaar, Mevrouw, dat ik zo openhartig myn ge-
dachten

Ons Jonkertje te vooren leg. Niemand heeft ooit eenig on-
heil van my te wachten.

Is my iemand eenig geld schuldig, ik eisch het; word
ik betaald, ik eischt het niet meer.

VROUW ZONDER ARG.

Zie daar zyn twee honderd guines in deze beurs, myn Heer.

KRISPYN.

Zyn ze van de nieuwe met twee hoofden?

VROUW ZONDER ARG.

De meesten zullen er zo onder loopen.

KRISPYN.

Ik hebze liever als de andere.

LUCIA.

Heer Baron van Wildenburg, ik wil hoopen,
Dat gy vernoegd zyt? uw dienaar dan.

KRISPYN.

Seigneur, vostre valet.

Daar staat de beleefdfte vrouw, die ooit haar voeten in den
Haag heeft gezet.

Z E-

BARON, en AFSLAGER. 35

ZEVENTIENDE TOONEEL.

VROUW ZONDER ARG, LUCIA, SIBIL.

LUCIA.

't G Epasseerde facieerd me schrikkelyk, Mevrouw, ik ben beschaamd over uwe goedaardigheden.

SIBIL.

Wise wasje, de heedendaagsche Jonkers zouden deze manier van vryen wel willen na treden.

Reken die twee honderd guines voor een staaltje van de duarie, die Mevrouw jou voor afdoet.

VROUW ZONDER ARG.

Zal Notaris Goeje Trouw haast komen, Sibil?

SIBIL.

Mevrouw, opstaande voer. Een van jou knechts is'er na toe gegaan. Wilje dat ik'er noch eens zal zenden?

Ik verlang zo wel als jy, dat alle dingen raaken ten enden.

LUCIA.

Ik bedank u voor uw zorg.

SIBIL.

Myn meefte yver strekt wel om Mevrouw dienst te doen, in 't geen'er behaagd.

ACHTIENDE TOONEEL.

VROUW ZONDER ARG, LUCIA, SIBIL, ZONDER GEEST.

ZONDER GEEST.

M Yn Heer, daar is beneden een dikke Mevrouw, myn Heer, in een vergulde Koets, myn Heer, die na je vraagd.

LUCIA.

Wat zegje me daar?

SIBIL.

't Is of dit huis een Postkomproir is geworden.

C 2

VROUW

Jou malle apebakkes, zeg, wat redenen porden
U de waarheid te zeggen?

LUCIA.

Wat ramp komt my over!

SIBIL.

Wie meenje dat het is?

LUCIA.

Och! in een vergulde Koets! 't zal de Gravin zyn.

VROUW ZONDER ARG.

Wie! de Gravin van Proppenstein?

LUCIA.

Wis,

ZONDER GEEST.

Je moet jou wat haasten, zeyd ze, of ze zal hier zelfs binnen treden.

LUCIA.

Ei, myn lieve Sibil, ga'er eens spreken.

SIBIL.

Ik?

LUCIA.

Ja; zeg, dat ik met reden....

Maar, 't is best, dat ik zelf ga.

SIBIL.

Och! ze zaljeschaaken.

VROUW ZONDER ARG.

Neen, neen, myn lieve Graefje, blyf hier.

LUCIA.

Wel dan, Sibil, zeg haar....

SIBIL.

Zeg'et haar zelf, ik hoor 'er al aan haar getier.

NEGENTIENDE TOONEEL.

VROUW ZONDER ARG, LUCIA, SIBIL, LEENDERT.

Gekleed als een Gravin.

LEENDERT.

Uwe dienaares, myn goede moeder, ik zouje de eer van
myn bezoek niet zo lichtelyk vergunnen

Ten

BARON, en AFSLAGER. 37

Ten waar dat ik wist, dat men deze Edelman nergens beter als hier zou spreken kunnen.

SIBIL.

Dat's eerst een beleefde Gravin!

LUCIA, *tegens Vrouw zonder Arg.*

O, ze is gek, Mevrouw, word niet kwaad om't geen ze zaid,

VROUW ZONDER ARG.

'k Zal moeite hebben, om my in te binden over haare onbehoorlykheid

LEENDERT.

Zal't haast gedaan zyn, myn Heer? jou vader, en Jonker Bulkop myn neef zullen dit wachten wel vervloeken.

VROUW ZONDER ARG.

Wel, jy speeld al een wolderlyke Rol, Mevrouw, schaa'mje jou niet; datje de Jongmans zo gaat opzoeken?

LEENDERT.

Hoe! wat is dat te zeggen Mevrouw? zal die Jongman niet haast myn Man zyn?

VROUW ZONDER ARG.

Hy, jou man! Hy, jou man!

SIBIL.

„Goed? hier trekken ze recht aan de lyn.

VROUW ZONDER ARG.

Heer Graaf, onderricht haar beter,

LUCIA.

Haar onderrichten? 't is haar zothed, die haar dus doet spreken

LEENDERT.

Nu, nu, myn Heer, verklaar u.

LUCIA..

Wat baat dit, Mevrouw? is u niet myn gevoelen genoeg gebleeken?

VROUW ZONDER ARG.

Mevrouw heeft mooglyk schrikkelyk veele beuzelingen in het hoofd, waar door

G 3

LEEN-

LEENDERT.

Hoe beuzelingen? beuzelingen, myn, Heer? waar passeer ik hier voor?

SIBIL.

„Loopt dit noch hooger, zo krygt de Gravin makkelyk wat op'er ooren.

LEENDERT.

Heb ik het word niet van uw vader? spreek, myn Heer, of hebje jou tong verlooren?

LUCIA.

'k Vertrouw ja, dat het zyn zinlykheid is.

VROUW ZONDER ARG.

Wat zegje daar?

LUCIA.

Ja, Mevrouw;

Daarom wilde ik, dat me in stilte ons huuwlyk sluiten zou.

LEENDERT.

Moet jou zufter niet met myn neef Jonker Bulkop trouwen?

LUCIA.

'k Heb'er iets van hooren zeggen.

VROUW ZONDER ARG.

Dat kwaamt gy my nooit te ontvouwen.

LUCIA.

Wat zou ik je aan al die vodderyen vertellen?

LEENDERT.

Geef ik niet aan hem het schoonste goed,

Dat ik bezit, tot voortgang van dat huuwlyk?

LUCIA.

Op die voet

Was't, dat myn vader het toefond.

LEENDERT.

Op zyn instantelyk aanhouden

Gaf ik myn woord, op dat woord is't, dat wy bouden.

Gy blyft Erfgenaam van uws vaders goed; 't is recht,

Dat hy voor uw Zufter zongd.

LUCIA.

't Is ook recht, dat ik doe, als ik heb gezegt.

Vrouw

BARON, en AFSLAGER. 39

VROUW ZONDER ARG.

Is dan alles waar, heer Graaf, dat zy my hier doet weten?

LEENDERT.

Ja Mevrouw, Ja, ja, ja, en vergeefs hebje ons voor beuzelingen verfleeten.

VROUW ZONDER ARG.

Waarom verzwegje me dat?

LUCIA.

(van zin,

Waarom zou ik jou moeijelyk vallen? ik ben niet Om myns Zusters huuwlyk voort te zetten, te verlaaten myn min.

LEENDERT.

Och! de ontmentschde!

LUCIA.

(hooren.

Myn meening deswegen zal ik myn vader doen

LEENDERT.

Wat goddelooze Boefje!

LUCIA.

En dat ik in plaats van Mevrouw te trouwen my eerder het hart zal doorbooren.

LEENDERT.

In Kriſtenryk is'er geen duivelachtiger Graafje gemaakt.

SIBIL.

Mevrouw, nu zieje hoe hy u bemind.

VROUW ZONDER ARG.

Sibil, myn hart brand en blaakt?

Om zyne genereusheid.

LEENDERT.

Al zachtjens, Bengeltje, uw vader zal hier wel een middel in vinden.

LUCIA.

Myn vader is te eerelyken Man, om my met zo onredelyk Wyf te verbinden.

VROUW ZONDER ARG.

't Is ſchandelyk datje zo een kind kweld die noch zucht noch hart voorje heeft.

LEENDERT.

En gy, foei, foei, horribil is 't, dat je debaucheeeren wilt,

C 4

die

die alleen voor my leefd.

VROUW ZONDER ARG.

Ik, hem debaucheeren? wel 't is omgekomen! hoe durfje die taal uitten?

LEENDERT.

't Is een taal, die hier diend, die op deze reden kan fluiten.

VROUW ZONDER ARG.

Ik zou me ook wel kunnen bedienen van een manniër, die op jou trony wat hart aan kwam;

LUCIA.

Och! Mevrouw, niet te haastig.

SIBIL.

Stil, stil, Mevrouw, word niet gram;
De Graaf wreekt u genoeg met u, in spyt van haar, te willen trouwen.

LEENDERT.

Zy met hem trouwen? zy! daar ik hem zo lang de bek heb opgehouden?

Zeg het kontrarie, klein Hondsvotje, geld, juweelen, zilver, en goud,

Was 't niet alles voor u ten besien? en ik zou dulden, dat een ander met je trouwd?

LUCIA.

Wel, mevrouw, zyn die redenen krachtig genoeg, om my te kunnen dwingen?

SIBIL.

Hoe! zo men gedwongen was al de vrouwen te trouwen, die die gekken dingen begingen,

Men zou hier in den Haag alie daag meer als honderd Jonkers huishouden zien

Elk met een douzyn vrouwen of twee, of wel mooglyk met meer mischien.

LEENDERT.

Och! hier is niemand, die voor my spreekt; 'k word dol, maar jou vader zal me satisfakcie van je trouwloosheid geeven;

Ik ga hem haalen, wacht maar wat, wacht maar wat, 't zal 'er zo niet aan kleeven.

TWIN-

WINTIGSTE TOONEEL.

VROUW ZONDER ARG, LUCIA, SIBIL,

SIBIL.

D At zal een schoon bezoek geeven, gaat ze jou Vader
haalen, want (land.
Men zeid, dat het de wonderlykste kaerel is van't gansche

LUCIA.

Dat is 't geen my het meeste altereert.

VROUW ZONDER ARG.

Ja wel, wat zullen wy doen?

LUCIA.

Ik weet niets te beginnen

SIBIL.

Wat moeilijker zaak!

LUCIA,

Ei! Sibil, Bedenk toch wat.

VROUW ZONDER ARG.

Kan'er niemand nu wat verzinnen;

Nu, hebje iets bedocht?

SIBIL.

Daar loopen my eenige koncepten door 't hoofd.

Patientie, patientie.

VROUW ZONDER ARG.

Repje toch wat, repje toch wat.

SIBIL.

Zeg eens, myn Heer, of je geloofd,

Dat jou vader zich veel aan die Gravin laat gelegen zyn?

LUCIA,

Buiten vertrouwen.

Maar al de fondamenten daar van alleen op het huwelyk
van myn zuster met haar neef bouwen.

SIBIL.

Zonder twyfel ook om het geld, dat zy aan de neef meê
geeft,

LUCIA.

Net geraân.

C 5

SI.

SIBIL.

Die vader zullen wy niet licht van zyn opinie doen afstaan.

VROUW ZONDER ARG.

Wat reden?

SIBIL.

Reden? dat jy geen Neef hebt om aan zyn
Dochter te geeven.

Doch zo jou zoon, Mevrouw, een Jongman was om na
de waereld te leeven,

Ik zag'er een gat deur, om de zaak te redden: maar,
Hoe wonder wel komt hy hier te pas; want ik zie hem daar.

EENE NTWINTIGSTE TOONEEL.

VROUW ZONDER ARG, LUCIA, EVERARD,

SIBIL.

EVERARD.

DAar loopt een gerucht onder de menschen, Mevrouw,
dat my evenwel niet vreemd klinkt in de ooren;
Want ik heb 't wel gedacht.... Maar, wat zie ik? is dit
de schoon vader, die je my hebt verkooren?

LUCIA.

Hoe, heer Everard, zyt gy de zoon van mevrouw zonder
Arg?

VROUW ZONDER ARG.

Ja, gewis.

Want schoon hy een volkomen man schynt te zyn, men
kanniet jonger zyn als hy is.

SIBIL.

En hoewel, dat mevrouw zyn moeder is, zy is nochtans
zo jong als haar zoon moetje weeten.

EVERARD.

Gy doet een goede keur, Mevrouw, dat is wel af te meten.
Ik zal geen reden van misnoegen hebben; en myn heer de
Graaf is van te grooten staat,

Dat hy uit inzicht van het geld alleen dit huuwlyk aangaat.

VROUW

VROUW ZONDER ARG.

Zo lang gy redelyk zult zyn, zult gy geen misnoegen

EVERARD. (vinden.

Ik heb groote reden om te gelooven. Maar, heer Graaf aan-
gaande uwe beminden,

Mevrouw de Gravin, wat zal die zeggen, dunkt u gy kend
misschien (gezien;

Die Gravin niet, Mevrouw; wonderlyker hebt gy'er nooit
En die grooter voorrechten op myn Heer heeft.

SIBIL.

Zouze ons onbekend weezen?

Zy was hier noch strak: hoor, myn Heer, je bent hier
mevrouw uw moeder dienstig, wilje zyn gepreezen.

EVERARD.

Om haar te verplichten is'er niets, dat ik weigeren zou.

VROUW ZONDER ARG.

Ze is gek; zy weet niet watze praat, die meid.

SIBIL.

Waarachtig, Mevrouw, zo hy met de zuster niet trouwd,
zult gy de broeder niet krygen, recht uit gezeid.

VROUW ZONDER ARG.

Maar zo het niet ten uitterste nodig is....

SIBIL.

Wat nodig? je zoektje zelf te hinderen.

Buiten dat als hy zo trouwd, zult gy de droefheid niet
hebben, dat zyne kleine kinderen

Jou grootmoeder zullen noemen! zy zullen maar meutje
tegens jou zeggen.

VROUW ZONDER ARG.

Dat's goed.

SIBIL.

Dat heb ik wel bedocht, niet waar! hy moet in de plaats
van de neef koomen, hy moet...

EVERARD.

Wat plaats van de Neef? wat wilje daar mede zeggen?

SIBIL.

Ja, van de Neef van de Graavin van Proppestein: hoor, ik
zalje uitleggen.

Je

Je moet eens heen en weêr de moeite neemen van te trouwen terstond

Met een heele schoone Juffer, de zuster van de Graaf.

EVERARD.

Nu, ga rond.

De zuster van de Graaf?

SIBIL.

Hoe kenje ze?

EVERARD.

Of ik haar ken?

SIBIL.

Ook zou je 't mede moeten goed vinden,
Dat jou moeder, in jou huuwelyks kontrakt al haar goed
aan u zou verbinden.

Zou je wel kracht genoeg hebben, om dat geduldig uit te
staan?

EVERARD.

Om myn moeder vriendschap te doen, al is 't noch zo
zwaar, zal ik het aan gaan.

SIBIL.

Dat's eersteen beleefd Jongman!

LUCIA.

Och! daar's de Gravin met myn vader!
wat ongelukken.

TWEENTWINTIGSTE TOONEEL.

VROUW ZONDER ARG, LUCIA, EVERARD, SIBIL,
KRISPYN, *als een oud' Man*, LEENDERD
als gravin gekleed.

KRISPYN.

S Elderement, wat is dat te zeggen! waar is de jonge
bengel? dat hem de hals brek aan stukken.

Mevrouw, laat ons geen kwestie hebben, leen my voor een
halfuurtje myn zoon.

VROUW ZONDER ARG.

Dat ik u uw zoon leen, myn Heer? wat zotternyen verteld
u de Graavin tot myn hoon?

LEEN-

LEENDERT.

Ik zeide u wel, dat ik hem meê zou brengen.

VROUW ZONDER ARG.

Myn Heer, gy moet gelooven,

Dat ik geen oorzaak van haare verachtinge ben,

LEENDERT

Nu ziet gy, myn Heer, hoe ik word ver-
flooten, en verschooven.

KRISPYN.

De verachtinge doet niet tot de zaak, Mevrouw, dat neemt
haast een keer.

Men veracht, men verfoeit malkaar, en daar na leefmen
door 't huuwelyk in vryndlykheid weer.

Kom, jongen, voegjetot joupligt;

LUCIA.

Och! vader, ik bid..

KRISPYN.

Kom, kom, trouwen

Is de boodschap.

LUCIA.

Wilt gy myn genegendheid dwingen?

VROUW ZONDER ARG.

Je ziet, ik kom hem niet tegen te
houwen.

KRISPYN.

Trouwen zal hyze, zeg ik, of ik wil zyn vader niet meer
weezen na dezen dag.

VROUW ZONDER ARG.

Houd stand, heer Graaf.

KRISPYN.

Daar komt myn Notaris Goeje Trouw zo wel
van pas als hy mag.

SIBIL.

't Zal de onze zyn, weet ik niet beter; dat moette me ver-
geeven.

DRIE.

DRIENTWINTIGSTE TOONEEL.

VROUW ZONDER ARG, LUCIA, EVERARD, SIBIL,
Notaris GOEJE TROUW, KRISPYN, *als een oud man*,
 LEENDERT, *als een Gravin verkleed*.

GOEJE TROUW.

Anal het treffelyk gezelschap tegenwoordig, en toekomend welvaard, en lang leeven.

KRISPYN.

Kom nader wat, Monsieur Goeje Trouw, nader wat.

VROUW ZONDER ARG,

Hoe, myn Heer, wat zaaken van belang
 Meend gy uit te voeren?

GOEJE TROUW.

Myn Heer, ik had regelrecht hier van daan
 myn gang,
 't Uwaards gewend. Ik kwam ook de kontrakten by my te
 steeken, (ontbreeken.
 Alrede gemaakt, de ondertekeninge komt'er maar aan te

KRISPYN.

Die zullen wy wel haast vullen; met uw verlof, Mevrouw,
 kom in een oogenblik.

VROUW ZONDER ARG.

Hoe, myn Heer, wat wou jy hier passeeren! wat wou je
 ondertekenen? Ik

Begryp niet wat gy hier in't zin hebt.

KRISPYN.

't Is zo gedaan, Mevrouw, wil hem niet
 steuren.

VROUW ZONDER ARG.

Monsieur Goeje Trouw, hier is geen Notaris komptoir, zie
 voor je, ik zou jou papieren scheuren.

LUCIA.

Ei! laat hem begaan, Mevrouw, ik breng my eer zelfs om
 den hals,

Eer

er ik een trouw onderteken , my zo tegen in all's.

KRISPYN.

ie daar , dit klein Windbreekertje zou noch wel wat willen spooken.

LEENDERD.

erwonderje daar over niet eens , Mevrouw weet hem zo op te stooken.

LUCIA.

i ! vader, zie het onderscheid eens van uwe en myne keur; zie de Graavin, aan die vergeleeken worden by de schoonheden van Mevrouw zonder Arg, myn Godin.

VROUW ZONDER ARG.

toon.

Zonder my zelfste roemen , dat onderscheid is klaarlyk te

KRISPYN.

Vel ja, de Gravin van Proppestein is mannelyker van wezen , wat dikker van neus , en grover van koonen.

LUCIA.

Lo gy my het leeven gegeeven hebt , maak niet dat ik het verlies door uw keur.

KRISPYN.

Vel , het Mantje zou me schier beweegen.

SIBIL.

„ Kouragie , myn Heer.

LUCIA.

Laat ik niet myn 's leevens beste fleur verslyten met een schepsel, dat ik niet kan beminnen.

VROUW ZONDER ARG.

Och ! wat aangenarmheid heeft hy in zyn spraak.

KRISPYN.

Madam Proppestein , wat dunkje is 't niet netjes , en met zinnen?

LEENDERD.

ik zeg , dat alle die zaaken my in 't minste niet aangaan. Gy hebt hem my beloofd ik wil hem hebben , ik wil niet afstaan , Of jou dochter zal nooit noch myn neef , noch myn goed krygen.

Of

KRISPYN.

Seld'reweeken! je zelt hem hebben; zeg ik jou, je zelt hem hebben, kom, niet langer te zwynen,
 Monsieur Goeje Trouw, ik heb myn woord gegeven
 schryf, schryf maar! ik ben geen man,
 Om dat te breken.

VROUW ZONDER ARG.

Dat hy op de straat schryf, zo hy wil, of kan
 LUCIA.

Vader, terwijl het huuwelyk van myn zufter u alleen wel de
 meefte oorzaak geeft tot kwellen,
 Ik weet een goede okkaze om u en haar te vreden te fteflen.

KRISPYN.

Hoe dat?

LUCIA.

Myn zufter bemind de zoon van Mevrouw, die gy
 daar ziet.

KRISPYN.

Hoe, die Heer

Word van myn dochter bemind?

LUCIA.

Ja, vader, en hy bemind haar van gelyken weêr.

KRISPYN.

Wel, wel, die liefde waaaid 'er al fchielyk aan. 'k heb daar
 nooit van hooren zeggen.

VROUW ZONDER ARG.

Noch ik, zekerlyk.

EVERARD. |

Ik wilde u laaft myn hart daar van openleggen,
 Maar gy wilde my niet hooren.

VROUW ZONDER ARG.

Was zy dat, Everard, die...

EVERARD.

Zy zelf, mevrouw.

Ik fprak honderdmaal met de Graaf van hunne trouw,
 Zonder dat hy wift, dat ik u zoon was, noch dat ik wift
 hy u kwam vryen.

SIBIL.

Zaagje ze daarom, Mevrouw, voor de middag noch in het
 Voorhont ryen.

VROUW

BARON, en AFSLAGER.

43

VROUW ZONDER ARG.

Wel, dit slaagt heel wonderlyk.

KRISPYN.

Deze gevallen willen iets beduiden,
Mevrouw de Gravin.

LEENDERT.

Wise wasjes, wise wasjes zyn't; maar laat Mevrouw
zonder Arg voor haar zoon doen, dat ik om de min
Van myn Neef zal doen. Ik zal hem vyftig duizend
Ryksdaalders ten huwlyk geeven.

SIBIL.

Vyftig duizend Ryksdaalders?

LUCIA.

Nu, Mevrouw, waar is nu de Proef van
uw liefde gebleeven?

KRISPYN.

Kom, kom, haal eens een Bekken, zet u in 't rond, men
zal een Publieke Opveilinge doen.

SIBIL, *binnen en weer uit.*

Heel wel. myn Heer, daar is een Bekken.

KRISPYN.

Vyftig duizend Ryksdaalders zal Jonker Bulkop ten
huwlyk hebben, let wel, wilje voor schade hoên.
Vyftig duizend Ryksdaalders, eenmaal, andermaal.

VROUW ZONDER ARG.

Ik geef honderd en vyftig duizend gulden
Aan myn zoon Everard.

EVERARD.

Zo veel verblyf ik weer in uw schulden.

KRISPYN.

Nu, honderd, en vyftig duizend guldens word deze
Jongman gewardeerd,
Eenmaal, andermaal, honderd, en vyftig duizend gul-
den.

EVERARD.

Kom, Notaris Goeje Trouw, men begeerd
Datje't kontrakt vult met de naam van Mevrouw, noch
vergeet de honderd, en vyftig duizend gulden daar in te
stellen.

D

LEEN-

LEENDERT.

Ik heb noch duizend pond vlaams in Banko te Amsterdam,
die zal ik noch boven de honderd, en vyftig duizend gul-
dens aan myn Neef doen tellen.

KRISPYN.

Zo mannen, zet het werk wat voort; wacht wat, mon-
sieur Goeje Trouw.

Daar is noch een hooger bot: hoe veel meer zegje, Me-
vrouw?

LEENDERT.

Noch duizend pond vlaams in Banko.

SIBIL.

Sa, Mevrouw, 't is een goeje koop; je moet
ze jou niet laten ontslippen.

KRISPYN.

Kom. Jonker Bulkop zal hebben... let'er op, ik zal schielyk
toe knippen,

Honderd zes en vyftig duizend zes honderd gulden, om
den lagio van't Bankgeld,

Tegens tien Per Cento, eenmaal, andermaal... dat je jou
by tyds meld.

Niemand bee....

VROUW ZONDER ARG.

Ik zal tot honderd, en zestig duizend guldens
voor myn zoon konfenteeren.

KRISPYN.

Honderd en zestig duizend guldens zal dit Borstje tot zyn
huuwelyk kontribueeren.

Eenmaal, andermaal... Schryf, monsieur Notaris Goe-
je Trouw:

Aan de meestbiedende verkocht... Nu, Mevrouw de
Gravin, eenmaal, andermaal; vaart'er dan wel meê,
de koop is jou.

LEENDERT.

Ja, ja, myn Heer, hou je me zo jou woord? meen jy het
zo te maaken?

KRISPYN.

Wat zou ik doen, Mevrouw? ik gaf myn woord, maar
hoe

BARON, en AFSLAGER.

51

hoe kan ik'er meê door raaken?

Weet gy niet, dat zedert eenige tyd het woord de staat van
't geld geworden is?

LEENDERT.

Gy zyt noch niet daar gy meend te zyn, ô neen, dat s'
verre, en mis.

Ik zal hem hebben leevendig, of dood, of de duivel zal me
haalen,

En myn Neef Jonker Bulkop is geen Kaetel om affront te
lyden; wacht, wacht, hy zaltje betaalen.

VIERENTWINTIGSTE TOONEEL.

VROUW ZONDER ARG, EVERARD, LUCIA, SIBIL,
GOEJE TROUW, KRISPYN.

EVERARD.

ZY vertrekt heel boos.

SIBIL.

Wat raakt'et, daar Mevrouw triomfeerd.

KRISPYN,

Gy ziet hoe ik de merites weet te beloonen, hoemen u
estimeerd.

VROUW ZONDER ARG.

Dat deed ik maar alleen om u, myn Graafje, om u te behou-
wen.

LUCIA.

Ik neem daar zo veel deel, als uw zoon, in, Mevrouw,
dat moogt gy vertrouwen.

GOEJE TROUW.

De vrienden hebben maar te ondertekennen.

VROUW ZONDER ARG, *tegens Lucia.*

Kom, myn Heer.

GOEJE TROUW.

Neen, Mevrouw gelieft eerst te onder-
schryven,

Die Heeren zullen na de Dochter tekennen, en de laatste
blyven.

D 2

KRIS-

KRISPYN.

Ja, Mevrouw, dat is Secundum Legem.

VROUW ZONDER ARG.

Doet'et, myn Heer? wel nu gaan wy voort.

KRISPYN.

Dat huuwlyk heeft my wat moeite gekost, meen ik; wel, monsieur Goeje Trouw, is het zoals 't hoord?

GOEJE TROUW.

Ja, daar is nu niet anders te doen, als

KRISPYN.

Ha! 'k hebje gevat; kom, niet te beijen,

Holla, Graaf, vergezelschap de Notaris tot onzent, doet jou Zutter erkennen, en wilze dan hier geleijen.

VROUW ZONDER ARG.

't Was best, dat we ons saamen derwaards voegden.

KRISPYN.

Neen, neen, Mevrouw, ô neen?

Daar zyn eenige Plegtigheden in 't huuwlyk te observeeren, en die respektteer ik ongemeen.

SIBIL, tegens Vrouw zonder Arg.

Heb ik het niet wel gezeid, dat het de koppigste kaerel van de waereld was? Laat hem betijen,

Uit oorzaak dat wy door zyn obstinaatheid geen ongemak koomen te lyen.

VROUW ZONDER ARG.

Nu, als't zo weezen moet, repje dan, Heer Graaf.

LUCIA.

'k Ben hier in een oogenblik weer.

VYFENTWINTIGSTE TOONEEL

VROUW ZONDER ARG, EVERARD, KRISPYN,

SIBIL.

KRISPYN.

Wel, dat klein ding is al wel gemaakt, niet waar?

SIBIL.

Ja, dat weeten wy best myn Heer.

KRIS-

BARON, en AFSLAGER. 53

KRISPYN.

Hebje zyn Zuster nooit gezien?

VROUW ZONDER ARG.

Neen, nooit,

KRISPYN.

Ha! dat 's de schoonste der vrouwen.

Niet waar, heer Everard?

EVERARD.

Nooit kwam ik schoonder te aanschouwen.

KRISPYN.

Zy heeft een verstand... Maar, daar zie ik myn pagie,
wat wil die doch zo haast?

Z E S E N T W I N T I G S T E T O O N E E L.

VROUW ZONDER ARG, EVERARD, SIBIL,

KRISPYN, BLOEMERD.

BLOEMERD.

O Ch, myn Heer, wat droefheid! wat hartzeer! wat
ramspoed!

KRISPYN.

Hoe komje zo verbaasd?

BLOEMERD.

Och! de waereld is op een end! 't is alles verlooren!

KRISPYN.

Wat zyn 'r dan voor zaaken?

BLOEMERD.

Och! de gravin van Proppestein...

KRISPYN.

Wel wat zegje daar?

BLOEMERD.

Heeft myn heer de Graaf doen schaaken.

VROUW ZONDER ARG.

Wat hoor ik! ik zwym...

SIBIL.

Dat 's een onbeschaamde karonje; hou
moed, hou moed.

BLOEMERD.

Zy heeft de duivel in 't lyf; ze schaakt monsieur de Notaris
ook

ook, dien goejen bloed.

Zy nam hen waar toen zy hier uitgingen.

K R I S P Y N.

Hoe? zy myn zoon te vervoeren!

Och! zy zal hem trouwen! moord! brand! help, edelen,
en boeren!

V R O U W Z O N D E R A R G.

Hoe! zy met hem trouwen?

K R I S P Y N.

Hoe! zoud gy, Mevrouw, na zulk een affront,
Hem wel begeeren?

V R O U W Z O N D E R A R G.

Hem wel begeeren? dat hoop ik; men
moet terstond.

Hen na loopen.

K R I S P Y N.

Och! 't is te vergeefs, 't is te vergeefs, en verlooren.
't Is een heks van een Proppestein; en ik vrees dat wy van
myn zoon noch haar ooit zullen hooren.

V R O U W Z O N D E R A R G.

Och! sinte Hymen, wat hoor ik?

K R I S P Y N.

En ik, ik ben zo desperaat,
Dat ik my zal verhangen, of in 't water springen, ten zy
dat het my iemand afraad.

V R O U W Z O N D E R A R G.

Ik sterf van verdriet; kom, Sibil, help my; ik zal 'er met
myn advokaat gaan over konsuleeren.

K R I S P Y N.

Ja, je zult werk vinden, wil je hier over tegens ons proce-
deren.

E V E R A R D.

't Zal 'er haperen vrees ik, zo men 't bedrog eindelyk ont-
dek.

K R I S P Y N.

Patientie, patientie, moet ze nemen? maar dat men on-
dertuschen het huuwelyk voltrek:

Denk

BARON, en AFSLAGER. 55

Denk om jou geluk, myn Heer; en is 'er iemand beluft te
weeten wat hy van zyn huwelyk heeft te hoopen,
Die kom byme; we zullen zien wat hy by den opslag gelden
mög, en hoe hoog zyn bot wil loopen.

E I N D E.

